

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення вченої ради університету
30 серпня 2021 року, протокол № 1

Ректор, голова вченої ради університету,
доктор юридичних наук, професор

_____ Олег ОМЕЛЬЧУК

30 серпня 2021 року

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
«КОНФЛІКТОЛОГІЯ»
для підготовки на першому (освітньому) рівні
здобувачів вищої освіти освітнього ступеня бакалавра
із спеціальності 232 Соціальне забезпечення
галузі знань 23 Соціальна робота

м. Хмельницький
2021

РОЗРОБНИК:

Доцентка кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання, кандидатка психологічних наук, доцентка
24 серпня 2021 року

Оксана ГУМЕНЮК

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання
25 серпня 2021 року, протокол № 1

Завідувач кафедри, доктор філософських наук, професор
25 серпня 2021 року

Леонід ВИГОВСЬКИЙ

Декан юридичного факультету, кандидат юридичних наук
25 серпня 2021 року

Сергій КРУШИНСЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО

Рішення методичної ради університету
28 серпня 2021 року, протокол № 1

Перша проректорка, голова методичної ради університету, кандидатка наук з державного управління, доцентка
28 серпня 2021 року

Ірина КОВТУН

ЗМІСТ

Стор.

1.	Опис навчальної дисципліни		3
2.	Заплановані результати навчання		4
3.	Програма навчальної дисципліни		7
4.	Структура вивчення навчальної дисципліни		10
	4.1.	Тематичний план навчальної дисципліни	10
	4.2.	Аудиторні заняття	11
	4.3.	Завдання для самостійної роботи студентів	11
5.	Методи навчання та контролю		11
6.	Схема нарахування балів		12
7.	Рекомендована література		13
	7.1.	Основна література	13
	7.2.	Допоміжна література	13
8.	Інформаційні ресурси в Інтернеті		14

1. Опис навчальної дисципліни

1.	Шифр і назва галузі знань	– 23 Соціальна робота
2.	Код і назва спеціальності	– 232 Соціальне забезпечення
3.	Назва спеціалізації	– немає
4.	Назва дисципліни	– Конфліктологія
5.	Тип дисципліни	– обов'язкова професійної підготовки
6.	Код дисципліни	– ОП 1.2.18.
7.	Освітній рівень, на якому вивчається дисципліна	– перший
8.	Ступінь вищої освіти, що здобувається	– бакалавр
9.	Курс / рік навчання	
	денна форма навчання	– 3/3
	заочна форма навчання	– 3-4/3-4
10.	Семестр	
	денна форма навчання	– 6
	заочна форма навчання	– 6-7
11.	Обсяг вивчення дисципліни:	
	1) загальний обсяг (кредитів ЄКТС / годин)	– 4 /120
	2) денна форма навчання:	
	аудиторні заняття (годин)	– 52
	% від загального обсягу	– 43,3 %
	лекційні заняття (годин)	– 26
	% від обсягу аудиторних годин	– 50%
	семінарські заняття (годин)	– 26
	% від обсягу аудиторних годин	– 50%
	самостійна робота (годин)	– 68
	% від загального обсягу тижневих годин:	– 56,7%
	аудиторних занять	– 3,0
	самостійної роботи	– 4,0
	2) заочна форма навчання:	
	аудиторні заняття (годин)	– 16
	% від загального обсягу	– 13,3%

лекційні заняття (годин)	– 12
% від обсягу аудиторних годин	– 75%
семінарські заняття (годин)	– 4
% від обсягу аудиторних годин	– 25%
самостійна робота (годин)	– 104
% від загального обсягу	– 86,7%
12. Форма семестрового контролю	– екзамен
13. Місце дисципліни в логічній схемі:	
1) попередні дисципліни	– ОЗ.232.Б.2. Ділова українська мова; ОЗ.232.Б.5. Загальна психологія; ОЗ.232.Б.10. Філософія. ОЗ.232.Б.11. Соціологія;
2) супутні дисципліни	– В.232.Б.5.2. Організація соціально-психологічної роботи в кризових ситуаціях; В.232.Б.6.3. Психологія особистості;
3) наступні дисципліни	– ОП.232.Б.20. Соціальна реабілітація;
14. Мова вивчення дисципліни	– українська.

2. Заплановані результати навчання

<p>Програмні компетентності, які здобуваються під час вивчення навчальної дисципліни</p>	<p>Загальні компетентності</p> <p>ЗК2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.</p> <p>ЗК4. Здатність планувати та управляти часом.</p> <p>ЗК9. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК10. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.</p> <p>ЗК11. Здатність приймати обґрунтовані рішення.</p> <p>ЗК12. Здатність працювати в команді.</p> <p>ЗК13. Здатність до міжособистісної взаємодії.</p> <p>ЗК16. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо при прийнятті рішень та вирішенні проблемних ситуацій у сфері соціального забезпечення.</p> <p>Спеціальні (фахові, предметні) компетентності</p> <p>СК12. Здатність до організації та управління процесами в соціальному забезпеченні.</p> <p>СК13. Здатність дотримуватися етичних принципів та стандартів у професійній діяльності.</p> <p>СК14. Здатність до генерування нових ідей та креативності у професійній сфері.</p>
<p>Результати навчання</p>	<p>ПР3. Застосовувати методи збору інформації: аналіз документів, опитування та спостереження.</p> <p>ПР9. Виявляти готовність до взаємодії з колегами по роботі, приймати управлінські рішення в організації роботи виконавців, здійснювати професійну діяльність на основі етичних принципів, сприяння вирішенню проблем.</p> <p>ПР20. Демонструвати вміння креативно вирішувати проблеми та приймати</p>

	<p>інноваційні рішення, мислити та застосовувати творчі здібності до формування принципово нових ідей, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.</p> <p>ПР24. Надавати консультації щодо можливих способів здійснення та захисту прав та інтересів особи у сфері соціального забезпечення, вести формальну і неформальну бесіду з проблем соціального забезпечення.</p>
--	--

<p>Після завершення вивчення дисципліни здобувач повинен продемонструвати такі результати навчання:</p>	
<p>1. Знання</p>	
<p><i>(здатність запам'ятовувати або відтворювати факти (терміни, конкретні факти, методи і процедури, основні поняття, правила і принципи, цілісні теорії тощо)</i></p>	
1.1)	розуміти поняття конфліктології, об'єкт і предмет конфліктології, етапи становлення та напрямки конфліктології, актуальні проблеми сучасної конфліктології;
1.2)	визначати сутність конфлікту та його структуру;
1.3)	характеризувати динаміку та причини конфлікту;
1.4)	розрізняти види конфліктів у суспільстві та їх особливості, специфіку внутрішньоособистісного, міжособистісного та міжгрупового конфліктів;
1.5)	знати психологічні особливості механізму виникнення конфліктів;
1.6)	аналізувати теорії поведінки особистості в конфлікті та технології управління конфліктами;
1.7)	визначати психологічні умови попередження та розв'язання конфліктів.
<p>2. Розуміння</p>	
<p><i>(здатність розуміти та інтерпретувати вивчене, уміння пояснити факти, правила, принципи; перетворювати словесний матеріал у, наприклад, математичні вирази; прогнозувати майбутні наслідки на основі отриманих знань)</i></p>	
2.1)	пояснювати конфлікт як взаємодію, що зорієнтована на досягнення взаєморозуміння й суб'єкт-суб'єктного рівня спілкування;
2.2)	розкривати зміст найбільш передових концептуальних аспектів в галузі конфліктології;
2.3)	інтерпретувати вплив конфліктології на формування корпоративної культури, здійснення ефективної соціальної роботи;
2.4)	розуміти на сутності процесу формування та розвитку конфліктологічної компетентності.
<p>3. Застосування знань</p>	
<p><i>(здатність використовувати вивчений матеріал у нових ситуаціях (наприклад, застосувати ідеї та концепції для розв'язання конкретних задач)</i></p>	
3.1)	формувати і застосовувати ефективні стратегії попередження та розв'язання конфліктів на основі принципів сучасної конфліктології, суб'єкт-суб'єктного рівня взаємодії, використовувати отримані знання для попередження та регулювання конфліктів;
3.2)	використовувати технології ефективного спілкування та раціональної поведінки в конфлікті;
3.3)	виявляти механізм та причини соціальних конфліктів;
3.4)	визначати етапи виникнення конфлікту з метою подальшого його розв'язання;
3.5)	розпізнавати внутрішньо особистісний конфлікт;
3.6)	виявляти основні етапи переговорного процесу;
3.7)	визначати шляхи розв'язання конфліктів у сфері соціального захисту;
3.8)	використовувати набуті знання при веденні наукових дискусій з питань

конфліктології;
3.9) виявляти повагу до різноманітних національних та етнічних спільнот, співпрацювати з носіями різних історичних, політичних, релігійних, культурних, сімейних та особистісних цінностей;
3.10) створювати умови для комунікації із представниками різних верств населення.
4. Аналіз
<i>(здатність розбивати інформацію на компоненти, розуміти їх взаємозв'язки та організаційну структуру, бачити помилки й огріхи в логіці міркувань, різницю між фактами і наслідками, оцінювати значимість даних)</i>
4.1) виокремлювати знання з конфліктології, необхідні задля діяльності у сфері соціального забезпечення та соціальної роботи;
4.2) демонструвати здатність застосовувати стилі вирішення міжособистісних конфліктів;
4.3) змістовно аналізувати основні види конфліктів;
4.4) здійснювати критичний аналіз помилкових стратегій поведінки у конфліктних ситуаціях, розрізняти їх якісну відмінність від ефективних стратегій попередження, регулювання та розв'язання конфліктів на основі принципів сучасної гуманістичної конфліктології.
5. Синтез
<i>(здатність поєднувати частини разом, щоб одержати ціле з новою системною властивістю)</i>
5.1) поєднувати елементи етичних, соціологічних, психологічних, конфліктологічних знань в єдине ціле з метою формування власної ефективної стратегії поведінки у конфліктах;
5.2) інтегрувати та використовувати знання з інших дисциплін (філософії, етики, соціології, психології, іміджології, теорії управління, менеджменту) у процесі вивчення конфліктології;
5.3) розвивати конфліктологічну компетентність, поєднуючи теоретичні та практичні аспекти конфліктології;
5.4) обґрунтовувати необхідність знань з конфліктології для фахівців з соціальної роботи;
5.5) пропонувати способи гармонійного поєднання вербальних та невербальних засобів ділового спілкування у процесі розв'язання конфліктів.
6. Оцінювання
<i>(здатність оцінювати важливість матеріалу для конкретної цілі)</i>
6.1) оцінювати значення знань тем з курсу «Конфліктологія» для формування високого рівня професійної культури соціального працівника;
6.2) порівнювати моделі та стратегії розв'язання конфліктів;
6.3) пояснювати відмінності між різними стратегіями попередження та розв'язання конфліктів, оцінювати їхній вплив на формування корпоративної культури, позитивного корпоративного іміджу;
6.4) вибирати з різноманіття конфліктологічних концепцій окремі положення, важливі для формування власної громадянської позиції, особистісного та професійного самовдосконалення та самовираження;
6.5) розуміти сутність сучасних концепцій конфліктології та їхнє значення в модернізації суспільства.
7. Створення (творчість)
<i>(здатність до створення нового культурного продукту, творчості в умовах багатовимірності та альтернативності сучасної культури)</i>
7.1) застосовувати отримані знання в процесі комунікації і формуванні власної стратегії розв'язання конфліктів;
7.2) користуватися потенціалом діалогових форм ділового спілкування, дискурсивних практик в процесі обговорення конфліктних ситуацій, а також в управлінні конфліктами;

7.3)	готувати повідомлення про актуальні проблеми конфліктології, давати аргументовані коментарі стосовно різних стратегій розв'язання конфліктів та поведінки під час них;
7.4)	розвивати конфліктологічну компетентність, поєднуючи теоретичні та практичні аспекти отриманих знань через моделювання форм ділового спілкування в ділових та рольових іграх та симуляціях медіацій;
7.5)	виконувати індивідуальні науково-дослідні завдання з відповідної проблематики;
7.6)	виявляти самостійність і соціальну відповідальність, громадянські та патріотичні чесноти при виконанні функціональних обов'язків.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Предмет і завдання навчальної дисципліни «Конфліктологія»

Конфліктологія як наука про зіткнення, проблемне функціонування особи, суспільства, природи та взаємодії людини і природи. Конкуренція, суперництво, змагання, ворожість, криза і суперечність як основні поняття та категорії конфліктології. Зв'язок конфліктології з іншими науками. Методи наукових досліджень як способи пізнання дійсності, за допомогою яких отримують достовірні дані що використовують для побудови наукових теорій та розробки практичних рекомендацій. Критерії валідності методу. Функції конфліктології у суспільстві.

Тема 2. Історія розвитку конфліктології

Виникнення конфліктології як відносно самостійної теорії. Розвиток конфліктології як напряму філософії і психології. Зв'язок конфліктологічної практики з подіями у психології. Етапи еволюції конфліктологічних поглядів в історії філософії. Соціально-історичні передумови виникнення конфліктології. Теоретичні передумови виникнення конфліктології. Основні принципи дослідження конфліктів. Теорії вчених, з іменами яких пов'язане становлення конфліктології як відносно самостійної дисципліни. Основні проблеми науки на сучасному етапі розвитку.

Тема 3. Природа та діагностика конфліктів

Конфлікт як зіткнення двох або більше різноспрямованих сил, з метою реалізації інтересів в умовах протидії. Причини виникнення конфлікту: розподіл ресурсів. відмінності у цілях. взаємозалежність задач; відмінності в уявленнях і цінностях; низький рівень комунікації. незбалансованість робочих місць; неправильний контроль. відмінності у манері поведінки і у життєвому досвіді; відсутність пошани до авторитетних у групі осіб; недостатня мотивація. Конфліктоген як причина конфлікту. Типи конфліктогенів. Діагностика конфлікту.

Тема 4. Основні концепції сучасної зарубіжної теорії конфліктності

Модель соціального революційного конфлікту та соціального перетворення. Шляхи зниження гостроти конфлікту за допомогою послаблення емоційних зв'язків, зниження згуртованості членів групи та посилення ізольованості і розрізненості групи. Умови перетворення звичайних груп у конфліктні у теорії Р.Дарендорфа. Причинні зв'язки збереження та відтворення інтеграції системи у теорії Л.Козера. Конфлікт як патологічна поведінка у біхевіористичному тлумаченні конфлікту. Вплив конкурентної та кооперативної системи оцінювання на взаємини у групі. Недоліки та переваги ситуаційного підходу. Характеристика когнітивістських підходів.

Тема 5. Технології ефективної поведінки соціального працівника у конфлікті

Конфліктологія у соціальній роботі. Підходи до профілактики конфліктів у соціальній сфері: з огляду на наявність об'єктивних і суб'єктивних усунення об'єктивних причин; управління поведінкою співпрацівників відповідно до прийнятих норм поведінки. Завдання

соціального працівника на етапі конфлікту як допомога членам групи усвідомити важливість злагодженої роботи, подолати розбіжності, що виникли; активізувати усвідомлення того, що відбувається, спрямовувати членів групи на взаємну підтримку, надання дієвої взаємодопомоги. Підготовка соціальних працівників до вирішення конфліктних ситуацій.

Тема 6. Конфлікт як соціальний феномен

Характеристика конфлікту як соціального феномену. Необхідні і достатні умови виникнення конфлікту. Аналіз основних причин виникнення конфлікту. Характеристика протидії суб'єктів соціальної взаємодії. Графічна структура конфлікту. Визначення причин конфлікту, їх класифікація. Типи конфліктних ситуацій. Сутність конфлікту та його структура. Визначення основних структурних елементів конфлікту. Класифікація конфлікту. Аналіз основних причин виникнення конфлікту. Динаміка конфлікту.

Тема 7. Теорії механізмів виникнення конфлікту

Конфлікт як зіткнення інтересів, думок, оцінок, емоцій або дій людини, що вступили у взаємодію. Типи конфліктогенів. Сутність закону ескалації конфлікту. Алгоритм трансактного аналізу Правила безконфліктної взаємодії. Правила виникнення і способи вирішення конфліктів. Поведінкові характеристики Дитини, Дорослого, Батька. Аналіз формул конфлікту. Конфлікти і трансактний аналіз. Основні положення теорії трансактного аналізу. Поведінкова характеристика основних трансакцій. Алгоритм трансактного аналізу.

Тема 8. Внутрішньоособистісний конфлікт

Внутрішньоособистісний конфлікт як конфлікт всередині психологічного світу особистості, який представляє собою зіткнення її протилежно спрямованих мотивів (потреб, інтересів, цінностей, цілей, ідеалів). Поняття внутрішньоособистісного конфлікту. Основні концепції внутрішньоособистісних конфліктів (З. Фрейд, К. Хорні, Е. Фромм, А. Адлер, Е. Еріксон). Види та форми прояву внутрішньоособистісних конфліктів. Основні причини внутрішньоособистісних конфліктів. Наслідки внутрішньоособистісних конфліктів. Способи вирішення внутрішньоособистісних конфліктів.

Тема 9. Міжособистісні конфлікти як найпоширеніший тип конфлікту

Міжособистісні конфлікти як найпоширеніший тип конфлікту. Причини виникнення міжособистісних конфліктів. Причини конструктивних конфліктів в організації: незадоволеність оплатою; несприятливі умови праці; недоліки в організації праці; невідповідність прав і обов'язків; незручний графік роботи; прогалини в технології; низький рівень дисципліни. Причини деструктивних конфліктів: неправильні дії керівника; неправильні дії підлеглих; неправильні дії керівника і підлеглих. Стилі вирішення міжособистісних конфліктів.

Тема 10. Конфлікти в системі соціального забезпечення

Емоції та їх вплив на поведінку людини. Керування емоційними станами. Конфліктні емоційні стани та їх вплив на професійну діяльність соціального працівника. Особливості діяльності соціального працівника. Алгоритм поведінки соціального працівника. Види конфліктів у сфері соціального забезпечення. Управління та запобігання конфліктам у соціальній сфері. Технології поведінки соціального працівника у конфлікті.

Тема 11. Сімейні конфлікти

Сім'я як особливого роду соціальна група, що призначена для оптимального задоволення потреб у самозбереженні і самоствердженні. Етапи розвитку сім'ї: ріст, становлення, розквіт, Характеристика типів сімейних взаємин: диктат, опіка, невтручання, співробітництво. Рівні подружніх взаємин: функціонально-рольові (статусні); емоційно-оціночні; особистісно-сміслові. Етико-психологічні моделі сім'ї: 1) подружжя добре

підготовлене в етичному плані, з рівним статусом; 2) подружжя виділяється високою культурою спілкування (але статус не є рівним); 3) подружжя не підготовлене в плані етики спілкування, але з однаковим статусом; 4) подружжя не володіє етичною культурою і психологічна позиція одного з них сильніша. мистецтво кохання. любов і кохання. Характеристика криз подружнього життя. Сімейні конфлікти як конфлікти що виникають в системі взаємин між людьми, які об'єднані шлюбними або кровними зв'язками. Конфлікт «батьки і діти» як особливий вид сімейних конфліктів, його види. Шляхи вирішення і подолання сімейних конфліктів.

Тема 12. Соціальні конфлікти: шляхи, засоби попередження та розв'язання

Соціальний конфлікт як крайній випадок загострення соціальних протиріч, який виражається в зіткненні різних соціальних спільнот, обумовленому протилежністю чи суттєвою відмінністю їх інтересів, цілей, тенденцій розвитку. Загальна характеристика соціальних конфліктів. Особливості прояву соціальних конфліктів. Класифікація соціальних конфліктів Основні методи і прийоми попередження та розв'язання соціальних конфліктів Соціальна напруженість як міра порушення щільності соціальної тканини. Соціальна напруга як динамічна змінна характеристика стану суспільства, що дає змогу визначати якість суспільних станів через більшу чи меншу соціальну напруженість, а відтак – через різну щільність практик мережевих взаємодій, які становлять основу соціальної тканини.

Тема 13. Глобальні та регіональні конфлікти

Глобальний конфлікт як конфлікт, обумовлений глобальними проблемами сучасності, що торкається інтересів усього людства і несе загрозу існуванню цивілізації Типи та особливості глобальних конфліктів. Передумови виникнення глобальних конфліктів. Об'єктивні основи прогнозування глобальних конфліктів. Шляхи попередження глобальних конфліктів. Особливості прояву регіональних конфліктів; Економічні, політичні, релігійні та ідеологічні конфлікти. Сучасні найбільш гострі регіональні конфлікти. Зміст управління регіональними конфліктами.

Тема 14. Мистецтво розв'язання та вирішення конфліктів як шлях до успіху

Суперечка як комунікативна ситуація, де наявне активне ставлення до позиції співрозмовника, що виражається в її критичній оцінці. Учасники суперечки: пропонент, опонент і аудиторія. Дискусія як суперечка, спрямована на досягнення істини що використовує тільки коректні прийоми. Полеміка як суперечка, спрямована на перемогу над протилежною стороною що використовує тільки коректні прийоми. Еклектика як суперечка, що має на меті досягнення істини, але використовує для цього і некоректні прийоми. Софістика як суперечка, що має на меті досягнення перемоги над протилежною стороною з використанням як коректних, так і некоректних прийомів. Ескалація конфлікту як розвиток конфлікту, що прогресує в часі, загострення протидії, за якого наступні руйнівні впливи опонентів один на одного інтенсивніші, ніж попередні.

Тема 15. Прогнозування та профілактика конфліктів

Поняття та зміст технологій ефективного спілкування. Технології раціональної поведінки в конфлікті. Управління стресом як прийом і засіб попередження конфліктів. Сутність та особливості управління конфліктами. Методи управління конфліктами. Розв'язання конфліктів. Основні форми завершення конфлікту. Завершення конфлікту при допомозі третьої сторони. Виграш і програш. Моделі поведінки особистості в конфлікті та їх характеристика. Стили конфліктної поведінки особистості в конфлікті. Типи конфліктних особистостей. Конфлікт і маніпуляція. Розбіжності поведінкових патернів як фактор конфліктності.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1. Тематичний план навчальної дисципліни

№ теми	Назва теми	Кількість годин											
		Денна форма навчання						Заочна форма навчання*					
		Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
			Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС		Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	Предмет і завдання навчальної дисципліни «Конфліктологія»	6	4	2	-	-	-	6	2	2	-	-	2
2.	Історія розвитку конфліктології	9	-	2	-	-	7	9	-	-	-	-	9
3.	Природа та діагностика конфліктів	4	4	-	-	-	-	4	2	-	-	-	2
4.	Основні концепції сучасної зарубіжної теорії конфліктності	9	-	2	-	-	7	9	-	-	-	-	9
5.	Технології ефективної поведінки соціального працівника у конфлікті	9	-	2	-	-	7	9	-	-	-	-	9
6.	Конфлікт як соціальний феномен	9	-	2	-	-	7	9	-	-	-	-	9
7.	Теорії механізмів виникнення конфлікту	9	-	2	-	-	7	9	-	-	-	-	9
8.	Внутрішньоособистісний конфлікт	4	4	-	-	-	-	4	2	-	-	-	2
9.	Міжособистісні конфлікти як найпоширеніший тип конфлікту	4	2	2	-	-	-	4	-	2	-	-	2
10.	Конфлікти в системі соціального забезпечення	2	-	2	-	-	-	2	-	-	-	-	2
11.	Сімейні конфлікти	13	4	2	-	-	7	13	2	-	-	-	9
12.	Соціальні конфлікти: шляхи, засоби попередження та розв'язання	12	4	2	-	-	6	12	2	-	-	-	10
13.	Глобальні та регіональні конфлікти	9	-	2	-	-	7	9	-	-	-	-	9
14.	Мистецтво розв'язання та вирішення конфліктів як шлях до успіху	12	4	2	-	-	6	12	2	-	-	-	10
15.	Прогнозування та профілактика конфліктів	9	-	2	-	-	7	9	-	-	-	-	9
	Усього годин	120	26	26	-	-	68	120	12	4	-	-	104

4.2. Аудиторні заняття

4.2.1. Аудиторні заняття (лекції, семінарські (практичні) заняття) проводяться згідно з темами та обсягом годин, передбачених тематичним планом.

4.2.2. Плани лекцій з передбачених тематичним планом тем визначаються в підрозділі 1.2 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.2.3. Плани семінарських (практичних) занять з передбачених тематичним планом тем, засоби поточного контролю знань та методичні рекомендації для підготовки до занять визначаються в підрозділі 1.3 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.3. Самостійна робота студентів

4.3.1. Самостійна робота студентів включає завдання до кожної теми та індивідуальні завдання.

4.3.2. Завдання для самостійної роботи студентів та методичні рекомендації до їх виконання визначаються в підрозділі 1.4 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.3.4. Самостійна робота студентів заочної форми навчання передбачена навчальним планом у формі виконання домашньої контрольної роботи.

4.3.5. Завдання для самостійної роботи студентів та методичні рекомендації до їх виконання визначаються в підрозділі 1.4 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

5. Методи навчання та контролю

Під час лекційних занять застосовуються:

- 1) традиційний усний виклад змісту теми;
- 2) слайдові презентації.

На семінарських та практичних заняттях застосовуються:

- дискусійне обговорення проблемних питань;
- вирішення ситуаційних завдань;
- повідомлення про виконання індивідуальних завдань;

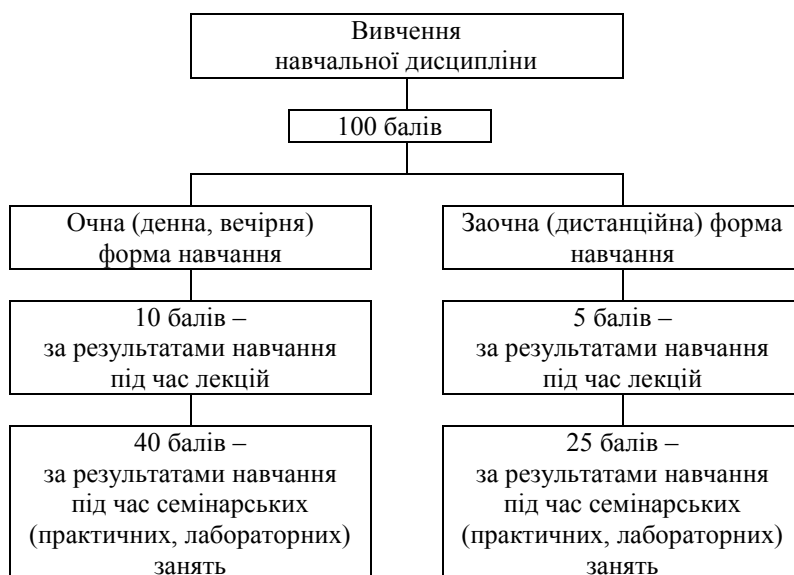
Поточний контроль знань студентів з навчальної дисципліни проводиться у формах:

- 1) усне або письмове (у тому числі тестове) бліцопитування студентів щодо засвоєння матеріалу попередньої лекції;
- 2) усне або письмове (у тому числі тестове) опитування на семінарських заняттях;
- 3) виконання поточних контрольних робіт у формі тестування;
- 4) захист підготовленого звіту про виконання ІНДЗ;
- 5) захист підготовленого публічного виступу.

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі письмових тестових завдань.

6. Схема нарахування балів

6.1. Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми:

6.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни, обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками 1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

7. Рекомендовані джерела

7.1. Основні джерела

1. Брич В. Я. Психологія управління: навчальний посібник / В. Я. Брич, М. М. Корман. К.: Кондор-Видавництво, 2018. 384 с.
2. Ващенко І. В. Конфліктологія та теорія переговорів: навчальний посібник. К.: Знання, 2013. 407 с.
3. Конфліктологія: навч. посіб. для вищ. військ. навч. закл. /за ред. М. П. Гетьманчука, П. П. Ткачука. Львів: ЛІСВ, 2007. 327 с.
4. Конфліктологія та теорія переговорів: навч. посіб. для студентів, аспірантів і викл. вищ. закл. освіти України / Г. І. Луцишин. Львів: Вид-во Львів. політехніки, 2015. 200 с.
5. Конфліктологія : навчальний посібник /за ред. Г. В. Гребенькова. Львів: Магнолія, 2011. 229 с.
6. Котигоренко В. Конфліктологія // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. - К.: Парламентське видавництво, 2011. 362 с.
7. Крушельницька О. В. Управління персоналом: Навч. посіб. К.: Кондор, 2005. 246 с.
8. Кулініч І. О. Психологія управління: підручник. К. : Знання, 2011. 415 с.
9. Ложкін Г. В., Пов'якель Н. І. Психологія конфлікту: теорія і сучасна практика: Навчальний посібник . К. : ВД "Професіонал", 2007. 416 с.
10. Обран-Лембрик Л. Е. Основи психології управління: монографія. Івано-Франківськ : „Плай”, 2002. 426 с.
11. Орбан-Лембрик Л. Е. Психологія управління: посібник. К. : Академвидав, 2003. 568 с.
12. Основи конфліктології: Навч. посіб. для студ. ВНЗ / А. М. Гірник. К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. 222 с.
13. Пірен М.І. Конфліктологія. К.: МАУП, 2017. 360 с. Соціальна конфліктологія: підручник / Л. Й. Гуменюк; Львів. держ. ун-т внутр. справ. Львів, 2015. 563 с.
14. Русинка І. Конфліктологія. Психотехнології запобігання і управління конфліктами: навчальний посібник. К.: ВД «Професіонал», 2007. 332 с.
15. Технології роботи організаційних психологів: Навч. посібн. / За наук. ред. Л.М. Карамушки. К.: Фірма «ІНКОС», 2005. 366 с.
16. Хміль Ф. І. Управління персоналом: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Академвидав, 2006. 488 с.
17. Цимбалюк І. Психологія управління: Навчальний посібник. К.: ВД «Професіонал», 2018. 624 с.
18. Ємельяненко Л. М. Конфліктологія. К.: КНЕУ, 2003. 315 с.
19. Чмут Т.К., Чайка Г.Л. Етика ділового спілкування : навч. посіб. Київ : Знання, 2017. 230 с.

7.2. Допоміжні джерела

1. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Мовленнєва комунікація: підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2004. 325 с.
2. Варій М.Й. Психологія особистості: підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 592 с.
3. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів ВНЗ, К.: КНТ, 2012, 586 с.
4. Засекіна Л.В., Пастрик Т.В. Основи психології та міжособистісне спілкування: навч. посіб.. Луцьк: Східноєвроп. нац. ун-т ім. Л. Українки, 2018. 184 с.
5. Коваль А.П. Ділове спілкування: навч. посіб.. К.: Либідь, 2012. 280 с.
6. Курова А.В. Психологія спілкування: навч.-метод. посіб.. Одеса: Одеська юридична академія, 2020. 256 с.
7. Орбан-Лембрик Л.Е. Психологія професійної комунікації: навч. посіб.. Чернівці: Книги-XXI, 2020. 528 с.
8. Трухін І.О. Соціальна психологія спілкування: навч. посіб.. К.: Центр навчальної літератури, 2015. 336 с.
9. Філоненко М.М. Психологія спілкування: підручник. К.: Центр учбової літератури, 2018. 224 с.
10. Цимбалюк І.М. Психологія спілкування: навч. посіб. 2-ге вид., випр. та доп. К.: ВД «Професіонал», 2017. 464 с.
11. Яцина О.Ф. Психологія спілкування: навч. посіб.. К.: ВД «Професіонал», 2020. 464 с.
12. Шеломенцев В.М. Етикет і сучасна культура спілкування. Київ: Лібра, 2003. 416 с.

8. Інформаційні ресурси

1. http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Econom/burt/index.php
2. <http://textbooks.net.ua/content/category/42/59/48/>
3. <http://ukrlife.org/main/minerva/karnegie.htm>

ОНОВЛЕНО :

Доцентка кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання, кандидатка психологічних наук, доцентка
22 серпня 2022 року

_____ Оксана ГУМЕНЮК

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання
23 серпня 2022 року, протокол № 1

Завідувач кафедри, доктор філософських наук,
професор
23 серпня 2022 року

_____ Леонід ВИГОВСЬКИЙ